

Ran Koch
אוד וווק
לידר גראן

(1)

- לילכת בדרכיו וליראה אותו: כי יהוה אלהיך מkickך אלארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותדרמת צאים בברעה ובחר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורימון ארזיות שמן ורבש: ארץ אשר לא במקבנת תאכל באה ללחם לאתחסר כל בא הארץ אשר אבניה ברזל → ויברכך הצלב נוחשת: ואכלת ושבעת וברכת את זיה אלהך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר

למה
2 ג' 2 כ' 2

רמב"נ

וטעם על הארץ הטובה כמו ועל הארץ הטובה. יצורו שברכחו בכל עת שתשב על השובע ועל הארץ שני לר Shinchilna לך לעולמים ותשבע מטופת. ונגה חיוב המזווה הזאת בכל מקום:

(3)

ברכות דף מה שלשה שאכלו פרק שבועי

אמר ר' נ' משה תקן להם לישראל ברכת הון בשעה שירד להם המן. יהושע תקן ברכת הארץ כיון שנכנטו לארץ. דור ושלמה תקנו בונה ירושלים. דור תקן על ישראל עמר ועל

ירושלם עיר. ושלמה תקן על הבית הגדול והקדוש. הטוב והמטיב ביבנה תקונה בוגר הרוגי ביתר דאמור רב מהתנא אותו היום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה הטוב והמטיב הטוב שלא הסרicho והמטיב שניתנו לקבורה.

(4)

עין אי"ה

ע"כ בהיות האכילה משפלת את האדם אל גסות וחשו והנאתו הבהמית הפרטית, כבר הוכן לנו מרأس בעצת ד' הסולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמיימה לעולות משפלות הפרטיאן אל רומיות הכלל. אמנם סדרי הבניין הכללי צריכים להיות מותחים מהפרטים, ע"כ ראשית הכל ציריך הקיום הגוף הפרטיאן ואחריו הקיום הגוף הכללי. ואחר שעלו ביד האומה שתי אלה, או צריך להתחילה התיסודות הצורה הפרטית, בתור אומה דואגת עצמה, לקיומה וצביונה, ואח"כ תגיע עד הצורה הכללית, בdagתמה לכל המונ גויים ברואים בצלם אלהים.

ע"כ ראוי לאיש הישראלי להכיר ערך מזונו הפרטיאן, שהוא מניח בזה אבן אחת לבניין העולם היותר כללי והיותר קדוש ונשגב. ומה מאד תרומם נפשו וידע כי הוא יושב על השולחן אשר לפני ד'.

ברכה על מוצות יישובת ארץ ישראל

הגאון רבי חיים שודנא פייביל פראנק, ובה של שכונת "ימין משה" בירושלים, תהמה מדוע לא תקנו חז"ל ברכה על מוצות יישובת ארץ ישראל? שהרי לשיטת הרמב"ן, שזו מוצות עשו דאוריתיתא, פשוט ש אדם היושב בה מקיים בכל רגע ורגע מוצות עשו של תורה, ומון הדין היה ראוי לברך ברכה על יישובת ארץ ישראל, כפי שתיקנו בשאר מוצות?

אללא, ישב, קרוב הדבר להגיד שבברכת המזון שאנו מברכים ואומרים "נודה לך ה' אלוקינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדת טובה ורוחבה וכוכ' וברכת את ה' אלוקיך על הארץ הטובה אשר נתנו לך" – זה נכללה גם הברכה על יישובת של ארץ ישראל.

וחווא מוסף: ומון ראוי שהיושבים בארץ ישראל יכוונו באמירת ברכה זו על קיומם מצוותן שיושבים בארץ, כי אשרי חלketם בזה ובזה!

"תולדות זאב" – שבת א-ב, עמוד סוף

הלבכות דבריהם הנזחניים בפעודה סיימון כה

ה ינוזחים (יא) לבנות (ד) [ל] הסכין בשעת ברכת המזון; (יב) ונגהו שלא לבנותו בשעת יום-טוב;

ה (יא) לבנות הסכין. בכתיב-יוסף שנוי טעמים: הואחד, דברzel פקאר ימי האדים, ואינו דין שישיה מנוח על השלחן, שעוזקה למזבב שפְּאַרְזֵך ימי האדים, צעיל-בן פחיב לא פג'יך עליים ברעל,

ועל-בן אמר שפְּמָר אֲכַלְתָּו ורזה לבך ברפת-המזון מסכינה; וטעם שני בשם רבנו שמחה: לפי שפעם אחד הגיש אחד לברכת יבונה ירושלים' וננפר חרבן תפית ותקע סכין בבטנו, ועל-בן נגהו לסלקו בשעת ברכה: (יב) ונגהו שלא לבנותו וכוכ' הטעם שאין מפקידין על זה בשעת יום-טוב, עין באחרונים:

(3)

R' Moshe ben Wolf G

- 22/2 -

זרחה 13/7/11

ועדריה פירות הארץ ציון מה

ונראה עפ"מ דאמרו במס' מגילה (יז): ומה ראו לומר קיבוץ גליות לאחר ברכת
השנים דכתיב (יזקהל ל"ז) ואתם הרוי ישראל ענפכם תננו ופריכם תשאו לעמי ישראל
כי קרכו לבוא. ופירש"י אלמא קבורן גליות בעת ברכת השנים היא. וכן אינה
בسنחדרין צת. אין לך קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרוי ישראל ענפכם תננו וגוי
ויריש"י כתשתן א"י פריה בעין יפה או יקרב הקץ ואין לך קץ מגולה יותר ע"כ.
ולפ"ז י"ל שבאמת ברכת השנים היא תפלה על הגאולה שתתעורר השנה להיות שנת
רצון ושנת הגאולה אשר היא תלואה בברכת התבואה של א"י כי זהו מיטמי הקץ.

והגראי"ח זאנגעעל זצ"ל כשרהה איזה פירות שגדלו בא"י היה שם שראה בזה
סימן להתקראות הקץ כנ"ל בגמ'. והנה זה היה בזמנו כשעדין היו הפירות מעטים
בתחלתיהם וכמות ואיכות. אבל בזמנינו ורואים ב"ה פירות נאים, וזה לי עשרים שנה
שוכיתי להיות בכל שנה בא"י ותמיד ורואים השנתונות למלויות בפירות א"י. ו

לו

ספר יחזקאל

(4)

"הַמִּזְרָחָה כָּלְמַתָּם יִשְׁאָה: וְאַתֶּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עַנְפָכֶם תְּהַנֵּנוּ וְפְרִיכֶם תְּשִׁאֵו לְעַמִּי
אַיִלְלָה כִּי קָרְבָּו לְבָזָא:

, ⁸ but you, O mountains of Israel,
will give forth your branch and bear your fruit for My people Israel, for they are
soon to come. ⁹ For behold, I am with you; and I will turn [My attention] to you,

ברכת חוץ

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מלך העולם, הנה את העולם כלו,
בטובו, בזן בחסד ובברותם, הוא נמן להם לכל
בשר, כי לעולם חסדו, ובטובו הנורול, פחד לא חסר לנו,
ואל יחסרי לנו מזון לעולם נעד. בעבור שמו הנורול, כי הוא
אל, זה ומפרנס לפול, ומטיב לפול, ומבן מזון לכל בריאות
אשר גרא. ♦ ברוך אתה יהוה, הנה את הפל. (Others - אמן)

ברכת הארץ

נוראה לך יהוה אלְהַיָּנוּ, על שׂוֹמֵן לְקָרְבָּנוּ ארץ חנינה
טובה ורחבה. ועל שׁוֹחֵצָאנוּ יהוה אלְהַיָּנוּ מארץ
מצרים, ופִרְעֹהנוּ מיפוי עבדים, ועל בריתך שׁוֹקְמָתָה
בבשְׁרָנוּ, ועל תּוֹרְתֶךָ שׁלְפָרָקָנוּ, ועל חֲקִירָךְ שׁוֹהֻרָעָנוּ, ועל
סִימָנוּ זוּ תּוֹסֵד שׁוֹגָנָתָנוּ, ועל אכילת מזון שאפתה זוּ ומפרנס
אוֹקָנוּ תפִיד, בָּכָל יָמִים וּבָכָל עַתָּה וּבָכָל שָׁעָה.

ועל הפל יהוה אלְהַיָּנוּ אֱנֹחָנוּ מודים לך, ומברכיכם אותך,
יתברך שםך בפי כל כי תמיד לעולם נעד.
בקתוב, ואכלתך ושבעתך, ובברכתך את יהוה אלְהַיָּה, על הארץ
נטביה אשר נתנו לך. ♦ ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל
המazon. (Others - אמן)

בני ירושלים

רחם יהוה אלְהַיָּנוּ על ישׂראל עעמך, ועל ירושלים עירך,
ועל ציון משכון בבירהך, ועל מלכות בית דוד משיחיך;
ועל הבית הגדול והקדוש שוקרא שםך עליו. אלְהַיָּנוּ אֱבִינוּ
רענן זוננו פרלאנן וככלבָּנו וקרוייננו, והריה לנו יהוה
אלְהַיָּנוּ מורה מכל צורינו, ונא אל מזיריכנו יהוה אלְהַיָּנוּ,
לא לידי מותנת בשור קם, ולא לידי הלואתם, כי אם לך
הקלאה הקתינה הקדושה והרחה, שלא נבוש ולא נבלם
לעולם נעד.

♦ **ובנה** ירושלים עיר הקדש במתנה בקימינו. ברוך אתה
יהוה, בונה (ברקתיו) ירושלים. אמן. (Others - אמן)

חסוכ ומטיב

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מלך העולם, האל אֱבִינוּ מלכנו
אדירנו בוילאנו גואלנו ווילרנו קדרושנו קדרוש
יעקב, רוענו רועה ישׂראל, המלך הטוב והמטיב לפול,
שְׁבָכְלִים יומם ניומם הוא הטיב, הוא מטיב, הוא יטיב לנו. הוא
גובלנו הוא גומלנו הוא יגומלנו לעז, לנו ולחסד ולרכמים
ולרוחח האלה ומאלה, ברכה ושמחה נקמה פרנסת
וככלצה ♦ ורכמים ותמים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם
אל תחתנו. (Others - אמן)